

Buitenlandsche waardeering voor Nederlandsch Golf

GOLF

De course van „De Pan“.

Ter gelegenheid van de opening van de thans voltooide 18 holes course van de N.G.C. „De Pan“ is het op zijn plaats hieronder de waardeerende woorden af te drukken, welke Sir Guy Campbell, één van de geregelde bezoekers van onze golfbanen, indertijd na een bezoek aan de toen nog uit 9 holes bestaande course van „de Pan“ in „Golf Illustrated“ daaraan wijdde.

„At present there are only nine holes, but a second nine are to be constructed this autumn, and if they are as good as those in play at present, „De Pan“ will be the finest inland course I have ever seen. Here the ground is on a bigger, bolder scale than at The Hague and Hilversum. Even the pine trees are a size larger. The club-house is the most picturesque building that can be imagined, set on a small knoll in a clearing in the forest, from which the course radiates in wide straths flanked first by heather and sand dunes and then further on by pine trees.

„The work on the course is that of Mr. Harry Colt, and it is not only Harry on his best, but it could not be bettered, even if it could be equalled. Everywhere Nature has been used to the utmost and the hand of man disguised with real art.

„The best compliment that can be paid to „De Pan“ is that critical exigent golfers will play round it four times in a day, then, like Oliver Twist, will ask for more!“

Duitsland—Nederland.

In het jongste nummer van het Duitse golforgaan „Golf“ door onzen

confrère Dr. Von Limburger zootalentvol geredigeerd, treffen wij in het verslag van de golfmatch Duitsland—Nederland (4-5) de volgende aardige passages aan, welke wij onzen lezers niet willen onthouden. De captain van de Nederlandsche ploeg met zijn „jigger“ blijkt heel wat indruk op onze Duitse tegenstanders te hebben gemaakt!

„Meisterschaften sind schön. Länderspiele sind schöner. Wenigstens, wenn alles so gelingt, wie bei diesem Kampf gegen die Holländer und das Ergebnis schliesslich auf des Messers Schneide steht. Dieses Messer war der Jigger des Herrn van Snouck. Doch davon später.

„Ein schöner Moment, wenn die Aufforderung des Verbandes eintrifft, gegen Holland zu spielen. Der so Geehrte weisz, dass ein Golfstag gegen den ritterlichsten aller Gegner bevorsteht, und er freut sich, die alten Sportkameraden G. M. del Court van Krimpen, Jonkheer Michiels van Verduijne, Jonkheer Snouck Hurgronje und van Leyden wiederzusehen. Diesmal waren auch zwei neue Namen in der Oranje-Mannschaft: die Herren A. Kerkhoven und T. F. Hubrecht. Von ihnen gefiel besonders Kerkhoven, der dieses Jahr den einzigen holländischen Punkt gegen Frankreich gewann, gegen Belgien den guten Grafen Borchgrave schlug und in der holländischen Meisterschaft Douglas Grant schwer zu schaffen machte. Ein spieler mit grosser Zukunft und ein würdiger Nachfolger del Courts.

„So hing alles von Theo Haag ab,

der in vielen Hockeyländerkämpfen erprobt, hier zum erstenmal auch im Golf für Deutschland spielen durfte. Um es vorwegzunehmen: er entledigte sich seiner Aufgabe ausgezeichnet, und wenn es diesmal nicht zu einem Sieg gelangt hat, so darf man nicht vergessen, dass kein Mensch der Welt gegen den holländischen Kapitän van Snouck am letzten Loch gewinnen kann! Alle Zuschauer natürlich waren zu diesem Spiel geeilt, und als Haag an dem 490 m langen 16. Loch mit Treibschlag und Eisen mitten auf dem Grün lag, sah es wie auf 1 und 2 zu spielen aus. Wenigstens für die, die Mijnheer Snouck nicht kennen; „Caddie, den Jigger!“ sagte er, 150 m vom Loch entfernt, legte den Ball tot, und unser Theo hatte Mühe, ein Halb in einer glänzenden Vier zu retten. Ein weiteres Halb in vier am 17. und gleich stand das Spiel am 18. Abschlag. Beide Treibschläge sind gut, der deutsche etwas länger. Snouck spielt einen mässigen zweiten 60 m zu kurz, und Haag sagt sich mit Recht, dass er auf das Ganze gehen muss. Da das Grün vorn eng, hinten aber breit ist, nimmt er den brassie, und mit einem ungeheueren Schlag endet er bei dem 400 m langen Loch gegen den Wind — 20 m hinter dem Grün! Da zeigt Snouck, was ein rechter Kapitän ist: wieder verlangt er diesen verdammt Jigger, und wieder endet der Ball steintot neben dem Loch. Haag hat einen überaus schweren Annäherungsschlag zu spielen, er gelingt nicht recht, nicht schlecht, und der lange putt geht gerade am Loch vorbei. Das war das dramatische Ende dieses Länderspieles.“



DE GOLFCOURSE VAN „DE PAN“.

EEN MOOIE OVERZICHTS-FOTO VAN EEN GEDEELTE VAN DE BANEN.

Onze gras-deskundigen

In „The Christian Science Monitor“, het bekende Amerikaansche dagblad, troffen wij tenslotte de volgende Engelsche correspondentie aan, welke van een groote appreciatie blijk geeft voor hetgeen het Nederlandsche golf doet voor de verbetering van de golfbanen, fairways en greens. De bijdrage, onder den titel „Holland to lead golfing world again“ spreekt verder voor zichzelf.

„Holland, where golf originated some centuries ago as a game usually played on ice, appears to be going to lead the golfing. Recent British visitors to the Dutch courses of Hilversum, Haagsche and de Pan have been greatly impressed by the results of research work carried out in the treatment of grasses and elimination of weeds. They describe these Dutch greens as the finest

and most weather-proof ever seen and the fairways as almost weed-free. Special grasses such as „creeping bents“ and „fescues“ are chosen and are fed by an apparatus with food that suits them best.

„It is hardly surprising that the Dutch people, who are born gardeners, should be as successful with their grass growing as with their famous bulbs. But it does seem surprising that Holland, home of the game, should so far have figured so little in modern golf news. The writer of these notes played two rounds on the delightfully springy turf of the Hilversum links some years ago. Pine trees serve as a back ground to a strip of ideal golfing country within easy reach of Amsterdam. But the course was deserted. To-day, however golf may be said to have really caught on in Holland, and its progress should be rapid!“

De Prins van Wales golft!

Groote eer voor de Haagsche Golfclub.

Gedurende zijn kortstondig bezoek aan ons land en meer speciaal aan den Haag heeft de Prins van Wales ten volle bewezen dat hij een zeer enthousiast aanhanger van het golfspel is, want op beide dagen genoot de Haagsche Golfclub de eer den Prins op haar baan te ontvangen. Den eersten middag — direct na zijn aankomst — oefende hij zich eenigen tijd, tezamen met den professional van de club, Lambert. Vrijdags kwam de prinselijke golfspeler terug en speelde een partij tegen den praeses van de club en tevens een van onze beste Nederlandsche golfers, Jhr. Mr. A. M. Snouck Hurgronje.

Door de minder gunstige weersomstandigheden, waardoor de Prins zich in geen deele liet afschrikken was een klein doch select publiek aanwezig om dezen wedstrijd te aanschouwen. Gespeeld werd 18 holes match play onder handicap. De Prins verzocht zijn handicap op 11 te bepalen, Jhr. Snouck Hurgronje speelde met een handicap van 4, waarbij zooals gebruikelijk den Prins drie-kwart van het verschil in handicap, i.e. zes slagen, werd gegeven.

Na een spannende match, de Prins was na 9 holes reeds 1 up en na de 15e 2 up, won de koninklijke bezoeker tenslotte op de 17e green met 2 en 1. De Prins had zeer goed en enthousiast golf vertoond, waarover men terecht vol lof kon zijn.

De Britsche troonopvolger betuigde den heer Snouck Hurgronje zijn groote tevredenheid over de banen en sprak de hoop uit spoedig in de gelegenheid te zijn, nog eens in den Haag te kunnen spelen. Na zijn handteekening in het clubboek te hebben geplaatst, reed de Prins om halfzes, verkwikt door een gezonde partij golf, weer af, uitgeleide gedaan door zijn tegenstander, Jhr. Snouck Hurgronje.

De Prins van Wales, die reeds op 14-jarigen leeftijd (hij is nu 38) begon te golfen, doch die zich eigenlijk eerst sedert 1927 zeer serieus op golf is gaan toeleggen, zal bij zijn vele en haast voortdurende buitenlandsche reizen, hetzij in het machtige Britsche Imperium, hetzij in het overige deel van de wereld, nooit vergeten een tashgolfclubs tot zijn bagage te doen behooren.

Golfend wereldreiziger.

Geen is er enthousiaster dan hij, geen heeft ook golf in meer landen in alle werelddelen gespeeld als de Prins. In het Vereenigd Koninkrijk, in Frankrijk, in Spanje, Italië, Egypte, Arabië, Zuid-Afrika, Argentinië, Britsch-Indië, Japan, Brazilië, de Vereenigde Staten en nu weer op zijn jongste tournee naar Zweden en last but not least in ons land, nergens heeft de Prins van Wales verzuimd een ronde te maken. En steeds wist hij toeschouwers en tegenspelers te charmeeren door zijn sportieve wijze van spelen en niet in het minst door zijn prestaties in het spel zelf.

De Prins heeft namelijk — dank zij gestadig oefenen — een beduidende vaardigheid in golf verkregen en is thans ongeveer een hand. 10 speler. Als „Prince Charming“ echter maar even vrij is, richt hij zijn schreden, en heel vaak zijn vliegmaschine, naar één van zijn golfclubs. Hij is lid van niet minder dan vijf clubs, waaronder natuurlijk ook van de beroemde Royal & Ancient Golfclub of St. Andrews. De Prins is verder o.m. eere-voorzitter van de commissie, die de jeugdgolfkampioenschappen in Engeland organiseert. Een vast punt op zijn programma is ieder jaar zijn uitkomen in de match van de Generaals tegen de Admirals, waarin hij in de foursomes als schout-bij-nacht van de Navy en in de singles voor de generaals als generaal van het veldleger uitkomt. Dat de Prins een goed speler is, bewijst ook wel het feit dat hij er reeds tweemaal in zijn golf-carrière in slaagde zijn drive direct in de hole te doen belanden, nl. op de course van de Royal Wimbledon en in Brazilië op de banen van de Sao Vincente Golfclub te Santos.

Op den terugtocht van zijn jongste groote „zaken“-reis naar Argentinië liet hij zich aan boord door den bekenden Argentijnschen professional José Jurado, die met hem dezelfde reis maakte op weg naar de Engelsche Open kampioenschappen, dagelijks in golf onderrichten. Dit deed Jurado zoo zeer tot tevredenheid van den Prins, dat deze laatste tusschen vele beslommeringen door speciaal op de groote kampioenschappen naar een partij van Jurado kwam kijken.

Over de laatste sensatie van den Prins in golf schreven we reeds eenigen

tijd geleden. Dat is nl. de nieuwe golfmode, welke de Prins aan de Riviera introduceerde door in een scharlaken-rood schillerhemd op de banen te Cannes rond te gaan!

Concludeerend mogen we zeggen, dat er zelden voor een sport betere en ook fijnere propaganda zal zijn gemaakt dan de prins van Wales die voor golf maakt door zijn groote belangstelling voor dit moeilijke, maar zeer veel voldoening gevende spel.

J. A. B.

VAN ONZE GOLFCLUBS

UTRECHTSCH GOLFCLUB „DE PAN“.

Op 15 en 16 October werd op de nieuwe banen het clubkampioenschap verspeeld. De resultaten luiden:

1e ronde: Jhr. mr. A. Calkoen van Limmen sl. F. M. la Chapelle (7 en 6); jhr. mr. L. Röell sl. T. J. A. Lamers (8 en 7); jhr. mr. W. F. Röell sl. mr. dr. J. H. H. Kessler (7 en 6); J. de Mol van Otterloo sl. jhr. mr. H. H. Röell (8 en 6); W. F. Röell sl. De Mol v. Otterloo (4 en 2).

In de finale wist Jhr. Calkoen v. Limmen na een zeer spannenden strijd den kampioen van het vorige jaar, Jhr. W. F. Röell, met 2 en 1 te verslaan, waardoor hij den kampioensstiel verwierf.

Dames: 1e ronde: Mej. R. de Blocq sl. jkvr. V. van Loon (3 en 1); mej. C. P. v. d. Bilt sl. jkvr. A. van Loon (4 en 2); 2e ronde: mej. De Blocq sl. mevr. Stephan (9 en 8); mej. v. d. Bilt sl. mevr. Hooft Graafland (3 en 2).

Finale: mej. De Blocq sl. mej. v. d. Bilt (4 en 3). Kampioene voor 1932 mej. R. de Blocq.

HILVERSUMSCHE GOLFCLUB.

Op de banen van de Hilversumsche G.C. werden op 15 en 16 October handicap-foursomes wedstrijden gehouden voor dames en heeren. De uitslagen der dames-foursomes, waaraan 4 paren deelnamen, luiden: Mevr. H. Looman-Schram (16) en Mevr. N. Fabius-Noyon (10) winnen met 4 en 2 van Mevr. Rebel (27) en Mevr. J. de Bruijn Kops-de Kat (30); Mevr. J. Salberg-Feyen (9) en Mevr. C. S. Heldring-Van Holkema (18) winnen met 2 en 1 van Mevr. J. C. Lee-Scheltema (25) en Mevr. J. J. Steinmetz-Van Peyenbroek (14). In de finale zegevierden de dames Salberg en Heldring over de houdsters van de wisselbeker, de dames Looman en Fabius, met 5 en 3.

In de heerenafdeeling, waar 12 paren den strijd met elkaar aanboden, wonnen in de semi-finale de heeren A. v. d. Graaf en S. v. d. Graaf met 3 en 2 van H. Vermeij en J. Alberdingk Thijm, terwijl de heeren W.M.T. Thijssen en G. Bierman zich met 5 en 4 de meerderen toonden van A. Fabius en H. Wij-nands.

Het resultaat is dus, dat de houders van den beker, de Heeren W. M. T. Thijssen en G. Bierman hun bezit j.l. Zondag moesten verdedigen tegen de Gebr. v.d. Graaf.

Café Rest. „Zeelandia“

GELDERSCHEKADE 11
ROTTERDAM

Het aanbevolen adres voor H.H. Sportlij
GEZELLIG ZITJE PRIMA BILLARD
Aanbevolend, M. ARONSONS